

Vláda člověka nad člověkem brzy skončí

„Není člověka panujícího nad větrem tak, že by zadržel vítr, nikdo nemá pravomoc nade dnem smrti, nemůže se vyhnout boji. A ničemnost nepomůže těm, kdo ji páchají. Tohle všechno jsem viděl, když jsem obrátil svou pozornost k veškerému dílu, které se konalo pod sluncem: Čas, kdy člověk panoval nad člověkem k jeho škodě.“ Kaz 8:8,9;

Vývoj naší civilizace se ubírá směrem, který v lidech oprávněně vzbuzuje obavy. Kromě ekonomických a ekologických krizí, válek, rostoucího nedostatku vody, kvalitních potravin, orné půdy a surovin, ohrožuje dnes člověka především člověk sám. Ne jen proto, že se vládcí a politici, vědci, ekonomové, bankéři i podnikatelé dopouští chyb, ale hlavně proto, že ti **nejmocnější z lidí nepodporují zdravý vývoj všech lidí, ale usilují především o absolutní kontrolu a vládu nad každým člověkem, usilují o vytrhání kořenů, z nichž jsme vyrostli, usilují o přerušování vazby na minulost, zvyky a kulturu předků, aby lidé ztratili oporu v hodnotách, které zdělili po předcích, kvůli nimž naši předkové i umírali. Mocní tohoto světa chtějí, abychom byli snadno manipulovatelní, chtějí ovládat naše duše, aby si mohli snadno udržet nad všemi lidmi moc kvůli svému prospěchu.** A to všechno proto, aby si nejmocnější lidé splnili dávný sen, vytvořit vládu nad celým světem podle svých představ k obrazu svému. To znamená vládu, která není založená na Boží spravedlnosti, ale na absolutní moci.

Ti, kdo hledají příčiny problémů ohrožujících existenci lidstva, jsou schopní vyjmenovat, popsat a definovat řadu ekologických, ekonomických a geopolitických příčin, jež jsou skutečně za mnohými hospodářskými krizemi, válečnými konflikty a přírodními katastrofami. Ale jednu příčinu nevysloví prakticky nikdo. Alespoň ne v souvislosti s Boží spravedlností. Vše jakoby probíhá podle přírodních zákonů, bez zásahu a záměru vyšší vůle než je vůle člověka. Ale skutečnost je trochu jiná. Bible nám sděluje pravé příčiny současného stavu lidstva i cestu, kterou k němu lidstvo došlo. Dnes opravdu vládne člověk nad člověkem, ale není to jen z vůle lidí. Bylo o tom rozhodnuto mnohem dřív a jinde, než na zemi. O tom, že vláda člověka nad člověkem je k jeho škodě napsal král Šalomoun už před třemi tisíci lety, protože byl moudrý a viděl, kam lidské vládnutí vede. Ale v té době ještě všechna významná království zakládala svou existenci a moc na vůli bohů. Dávné příběhy národů žijících odděleně, na různých kontinentech, včetně lidu Izraelského v Bibli, zmiňují i přímé zásahy bohů do života jedinců i celých civilizací. Člověk žil a vládl z pověření bohů, s vědomím, že je jejich služebníkem, vyslancem, zástupcem, který je jim odpovědný za své činy, ale bylo jen otázkou času, kdy lidstvo dozraje k tomu, aby si vládl člověk nad člověkem bez Boha.

Tato idea je opravdu velmi stará, ale uskutečnit ji v plném rozsahu a míře umožňují až nové technologie a energie našeho věku. Elektřina, atom a jiné nové energie a technologie tyto energie využívající. Moderní elektronické počítačové a jiné systémy jsou schopné propojit už téměř všechno se vším. Umožňují vytvořit sledovací kamerové systémy schopné monitorovat dění na planetě i z oběžné dráhy země. Počítačové programy jsou schopné zpracovat a vyhodnotit obrovské množství dat ve zlomku vteřiny. V případě potřeby, jsou

schopné dodat detailní informace o každém z nás téměř v každém okamžiku. Je otázkou času, kdy se budou vnučovati lidem elektronické čipy, které umožní sledovat doslova každý okamžik života člověka. Elektronický bankovní systém se vyvíjí směrem k úplnému zrušení peněz v papírové i kovové formě. Banky i vlády usilovně pracují na tom, aby se veškeré peněžní transakce prováděli bezhotovostně, elektronicky. Když si uvědomíme, že prakticky veškerá lidská činnost je závislá na obchodu, protože se buď něco nakupuje, nebo prodává, je jasné, že ten, kdo bude mít informace o všech peněžních operacích, bude mít úplný přehled o činnosti všech lidí. Jak důležité a zneužitelné jsou tyto informace a možnosti v rukou ničemných jedinců, dnes dochází už nejen filmovým tvůrcům a autorům sci-fi. Ježíš ukazuje Janovi, kam to povede ve Zjevení 13:16-18: „*A působí, aby všem, malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům, byl dán cejch na pravou ruku nebo na čelo a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má cejch: jméno šelmy nebo číslo jejího jména. Zde je moudrost. Kdo má rozum, ať spočte číslo té šelmy. Je to číslo člověka, a jeho číslo je šest set šedesát šest.*“

Obavy lidí, kterým toto nebezpečí dochází, jsou oprávněné. Není divu, že mnozí křesťané stále více obrací pozornost k biblickým proroctvím. Dá se s touto situací ještě něco dělat? Může člověk sám sebe vyvést ze slepé uličky, do níž nás vědomě vedou nejmocnější tohoto věku? Z čeho tento neblahý vývoj vzešel, kde jsou jeho příčiny? Odpovědi Bible poskytují měrou dostatečnou. Posuďte sami.

Kde je počátek civilizace našeho typu?

Jak a kde to začalo? Bible i archeologie dosvědčuje, že civilizací bylo v minulosti mnoho. Mnohdy vydržely několik generací, pak zmizely a na jejich místě vznikaly civilizace nové. Většinu z nich, ale stihnul podobný osud. Z dochovaných nálezů oněch civilizací je i dnes patrný rychlý rozmach založený na špičkových vědomostech, které se objevují bez odpovídajícího předchozího postupného vývoje. Jako by zakladatelům dané civilizace, někdo mnohem vyspělejší, poskytl informace o astronomii, matematice, urbanistice, zemědělském hospodaření a o řemeslech, o nichž do té doby ani netušili. Více historických pramenů uvádí, že to byly bytosti původem z nebes. I Bible obsahuje zprávy o zasahování Božích synů do lidského vývoje (1Mo 6:1-4¹). V knize Job je zaznamenán rozhovor Boha JHVH se satanem v nebi, o Jobově bezúhonnosti (Job 2:1-6²). A v knize proroka Daniela se dočteme o nebeských ochráncích národů (Da 10:12,13,20,21³).

¹ „Když se lidé začali na zemi množit a rodily se jim dcery, **synové Boží** viděli, že lidské dcery jsou hezké, a **brali si za ženy všechny, které si přáli**. A Hospodin řekl: Můj duch nebude v člověku přebývat navěky, protože je tělo. Jeho dnů bude sto dvacet let. **V oněch dnech byli na zemi obři -- a také potom, když synové Boží vcházeli k lidským dcerám a ty jim rodily**; to jsou ti dávní hrdinové, věhlasní muži.“

² „Tu nastal den, kdy přišli Boží synové, aby se postavili před Hospodina; mezi nimi přišel také Satan, aby se postavil před Hospodina. Hospodin tehdy Satanovi řekl: Odkud přicházíš? Satan Hospodinu odpověděl: Z obchůzky na zemi, z procházení po ní sem a tam. Hospodin se pak Satana zeptal: Zdali sis všiml mého otroka Jába? Neboť není jemu podobného na zemi, muže bezúhonného a přímého, bohobojného a odvracejícího se od zlého. Stále se drží své bezúhonnosti, **i když jsi mne podnítil proti němu, abych jej bezdůvodně pohltil**. Satan však Hospodinu odpověděl. Řekl: Kůži za kůži, ale vše, co člověk má, dá za svou duši. Avšak vztáhni nyní svou

Zejména Danielovo svědectví je pro nás důležité, protože Danielova kniha popisuje počátek, zrod našeho věku. Z Danielových slov je zřejmé, že v nebi jsou bytosti, jež ovlivňovaly vývoj národů a vznik jejich civilizací. Populární a známé jsou řecké báje o zasahování Bohů do lidských příběhů. Z citovaných textů to též vidíme. Bible o tomtéž píše hodnověrně, aby poskytla pravdivé svědectví, co nebo kdo stál a stojí za důležitými událostmi lidských dějin. Bohové byli duchovními patrony, ochránci, veliteli velkých říší, které dnes známe jako Babylonská, Médoperská a Alexandrova Makedonská říše. Všechny vyjmenované říše byly na začátku našeho věku. Věku, v němž dostal člověk od Boha právo vládnout nad celou zemí. „*To byl ten sen. Také jeho výklad povíme králi. Ty, králi, jsi král králů, neboť Bůh nebes dal tobě království, moc, sílu i čest. A všechno, kde přebývají lidští synové, polní zvěř i nebeské ptactvo, dal tobě do ruky a učinil tě vládcem nad tím vším. Ta zlatá hlava jsi ty. Ale po tobě povstane jiné království, země horší než tvá, a jiné, třetí království, bronzové, které bude vládnout nad celou zemí. A pak čtvrté království, to bude silné jako železo, neboť železo drtí a podrobuje všechno, a jako železo, jež tyhle všechny rozbíjí, tak bude drtit a rozbíjet.*“ (Celý sen je v Da 2:27-47) Je to věk lidských vlád vládnoucích podle koncepce pojmenované jménem jejího prvního představitele, **Babylonská koncepce**.

Král Nebúkadnesar měl později ještě jeden prorocký sen (Daniel konec 3 a 4 kapitola), který se týkal přímo jeho osoby. Oba sny Babylonského krále jsou klíčové pro pochopení podstaty toho, o co jde Bohu ve vývoji lidské civilizace. Podrobnější pojednání o prvním snu krále Nebúkadnesara najdete ve studii na našich stránkách: Novinky: Sen krále Nebukadnesara. Král se ve výkladu prvního snu dozvídá, že mu Bůh dává moc nade vším živým na zemi. Babylón je první království ze čtyř, jež znázorňuje socha, kterou Nebúkadnesar viděl ve snu. Socha představuje věk lidských vlád zakládajících svou existenci na stejných principech a usilujících o stejné cíle, jako vláda Babylonská. Socha představuje věk lidských velmocí ve čtyřech etapách směřujících k lidské světovládě. Babylón je počáteční inspirací, ideovým vzorem a počátkem nové etapy lidského vývoje, proto je hlavou té sochy. Nebúkadnesar a jeho Babylonská říše reprezentuje cíl, podstatu a základní metody vládnutí pro všechny další lidské světovládné velmoci. A jak už bylo řečeno, liší se od předchozích civilizací v tom, že má Boží souhlas. I dřívější vládcí měli podobné přání a pohnutky, ale **je to poprvé, kdy Bůh sám dává**, prostřednictvím prorockého snu, **lidskému králi právo vládnout nad celým světem**.

Nejnámějším biblickým příkladem pokusu o lidskou světovládu bez Božího souhlasu je příběh hned z počátku lidských dějin, po potopě, příběh o budování Babylonské věže (Gn 11 kapitola). Lidé byli jedné řeči a usmysleli si, že si postaví město a věž, která bude sahat až do nebe, aby si učinili jméno a nebyli rozptýleni po celé zemi. Tento příběh je poučný v mnoha

ruku a zasáhni až k jeho kosti a k jeho masu; určitě ti bude do tváře zlořečit. Tu Hospodin Satanovi řekl: Hle, je ve tvé ruce; avšak zachovej jeho duši.“

³ „*Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdys přiložil své srdce, abys pochopil i aby ses pokořoval před svým Bohem, jsou tvá slova vyslyšena a kvůli tvým slovům jsem přišel také já. Ale velitel perského království se stavěl proti mně dvacet jedna dní, až hle, Michael, jeden z předních velitelů, mi přišel na pomoc, když jsem tam zůstal u perských králů. ... Já se totiž zase vrátím, abych bojoval s velitelem Persie. A zatímco já odcházím, hle, přichází velitel Řeků. Já ti však oznámím, co je zapsáno v přípisu pravdy. Není totiž jiného, kdo by se odhodlal zasahovat se mnou proti nim, kromě vašeho velitele Michaela.*“

směrech. V obou případech byli u zrodu velmi schopní a silní vládcí. Nimrod a Nebúkadnesar. Oba vládcí usilovali o dosažení vlády nad všemi lidmi. Ale zatímco Nimrod neměl Boží schválení a Bůh mu zabránil, aby svůj záměr uskutečnil, Nebúkadnesar měl Boží souhlas. **Bůh dal Nebúkadnesarovi vědět, že smí vládnout nad vším živým na zemi a protože slovo Boha JHVH je jako zákon znamená to, že dal oficiálně lidem právo vládnout si sami, až do příchodu Božího království, lidu Svatých nejvyššího. To ještě nenastalo. To znamená, že i naše civilizace je stále ve věku lidských vlád podle Babylónského typu.** Proto můžeme sledovat téměř po celou dobu i po rozšíření křesťanství, jak se různé národy snažily a snaží dodnes o vytvoření světovlády nezávislé na Bohu a Kristu. Jejich cíle jsou nezávislé na Boží vůli a neřídí se ani jeho zákony. Rozdíl se projevuje mimo jiné ve volbě prostředků vládnutí. **Bůh neomezuje lidi v tom, aby se sami přesvědčili a získali zkušenost se životem nezávislým na něm. Lidské vlády se naopak snaží učinit lidstvo závislé na jejich vládě a omezuje postupně lidem prostor pro svobodné rozhodování a jednání ve všech ohledech.** Moderní technologie dnešním vládcům umožňují získávat stále větší kontrolu nad každodenním životem všech lidí.

Socha v Nebúkadnesarově snu je **obraz vývoje babylónské koncepce vládnutí k dosažení světovlády.** Zahrnuje čtyři etapy reprezentované čtyřmi velmocemi. Teprve třetí, bronzové království, přesně podle prorockého snu, ovládlo celou zemi. Ani křesťanství neukončilo věk vlády člověka nad člověkem, jak se možná někteří domnívají, protože ve snu bylo králi řečeno, že jeho věk bude ukončen až příchodem vlády Božího království s veškerou mocí (Da 2:44; 7:14; 12:1-3). Proto Ježíš Kristus řekl Pilátovi, že jeho království není z tohoto světa. Nynější autorita Kristova lidu je postavená na uplatňování moci Božího ducha a na pravdě (Za 4:6). Přijetí poselství Kristova evangelia a víry v záchranu skrze jeho oběť má být dobrovolná volba každého z nás bez ambice ovládnout tento Bohu nepřátelský svět vojenskou, ekonomickou nebo jakoukoliv jinou silou, či metodou, která odporuje Boží spravedlnosti. Mocné dary Božího svatého ducha mají jen naznačit skutečnou Boží moc, která bude uplatňovaná v plném rozsahu, až v Božím království. Šíření křesťanství mečem je projevem odklonu od učení Kristova a projevem postupného oslabování přítomnosti a role Božího Ducha v jednání a rozhodování církevních i světských křesťanských autorit. Výkonnou moc za církev vykonávaly tzv. světské křesťanské autority. Dlouho to byli králové a šlechta. Většinu z nich dnes vystřídaly demokraticky volení politici. Vládli a dosud mají právo vládnout si sami vlastními silami a prostředky, které si k tomu vyberou. Do doby, než Bůh nebes sám jejich vládu ukončí a nahradí ji vlastní vládou. Jeho vláda „*Svatých nejvyššího*“ bude respektovat vůli Boha JHVH a jeho syna Ježíše Krista. Bůh sám si vybere jedince do své vlády (Zj 7:3-8; 14:1-5), které náš Pán Ježíš vykoupil svou krví a vychovává z nich krále a kněží pro království svého Otce (Zj 5:9,10). Stane se to až v závěru současného věku.

Problémy světa jsou ovocem vlády člověka nad člověkem k jeho škodě.

Civilizace babylónského typu má, jak už bylo řečeno, počátek v Babylónské říši a vyvíjí se již asi dva a půl tisíce let. Teprve v naší době mají lidské velmoci prostředky, které jim umožňují ovládnout celou zemi. Vedle silné moderní armády, bohatství, silné ekonomiky, je to hlavně nejmodernější elektronika, která dává možnost mít úplnou kontrolu nad celou zemí, nad vším živým. Pomocí současných technologií mohou vyspělé velmoci ovlivňovat a

řídít současně všechna jimi ovládaná území a jejich obyvatelstvo téměř v každém okamžiku. Kromě vojenské moci musí mít velmoci pod kontrolou i ekonomické mocenské nástroje a ideologické nástroje, především média. I to patří k důkazům, že se rychle přibližujeme k závěrečnému období vlád babylónského typu.

Narůstající problémy dnes už celosvětového rozsahu jsou důsledkem nahromaděných chyb a zločinů satanem oklamaných lidských vlád. Zneužívání moci vede vždy k růstu nespravedlnosti, potlačování práv slabších jedinců, vede ke koncentraci moci nad stále větším územím a množstvím lidí do rukou několika jedinců nebo rodin. Ty usilují o absolutní světovládu, kterou chtějí vybudovat s pomocí válek a sobeckého a nespravedlivého využívání bohatství země. Nechtějí slyšet, že zemi dal Bůh všem lidem a všichni lidé mají právo na ní žít v míru a jako jedna velká rodina. Války, ekonomické krize, hlad a velké množství smrtelných nemocí i mnohé přírodní katastrofy, vymírání mnoha druhů živočichů i rostlin jsou důsledkem sobeckého vládnutí, drancování a znečišťování země těmi, kdo mají moc zemi zničit.

Proto můžeme věrohodně a srozumitelně dokázat, že se blíží konec věku lidských vlád. Protože brzy bude dosaženo cíle tohoto věku. Vznikne poslední světový řád založený na babylónských principech vládnutí. Cíle a prostředky, které si lidské světovládné velmoci zvolily a používají, nedokážou nastolit pro všechny spravedlnost. Naopak, výsledkem věku vlády člověka nad člověkem je narůstající bezpráví, problémy ve všech důležitých oblastech života. Rychle se zvyšuje hrozba vše zničující války a velmi nebezpečných genetických manipulací na celém lidstvu. Člověk se přiblížil ke hranici tak nebezpečného ohrožení Božího stvoření jako nikdy v minulosti. Proto se scéna tohoto světa rychle mění. **Připravuje se závěrečné dějství celého věku podle koncepce Babylónského světového řádu (BSŘ).** Z propasti se vynoří šelma, která dá vzniknout vládě v Bibli zvanou Velký Babylón.

Babylónská koncepce světovlády (BSŘ)

V minulosti i současnosti se království usilující o světovládu v řadě rysech lišily. I proto jsou čtyři nejdůležitější království v Danielových proroctvích popsány jako čtyři různá zvířata. Přesto stojí na několika společných základních principech, které jsou typické pro vlády Babylónského typu.

1. Lidská vláda, která Boží slovo nebere závazně. Bůh JHVH není její nejvyšší autoritou.
2. Vytváří vlastní zákony, bez Božího schválení.
3. Ideovou inspiraci čerpá ze zdrojů, které se neřídí Boží vůlí; například je to ideologie zednářů, jezuitů, sionistů, scientologie, New age a dalších. Informace čerpá i v mystice, magii, astrologii a v různých pohanských náboženstvích; například v Budhismu, Hinduismu, atd.
4. Babylonský typ vlády staví právo silnějšího nad Boží spravedlnost.
5. Babylónský typ vlády staví na používání moci ve všech jejích formách k sobeckému ovládnutí všech lidí.
6. Staví především na vojenské síle, hospodářských a politických prostředcích.

7. Ovládá lidí vojenskou silou, lží a ekonomickou mocí. Vytváří závislost lidí na jejím systému při jejich snahách seberealizovat se. Postupně oslabuje vlastní identitu jednotlivce i národů, která vyrůstá z minulosti, z duchovních a kulturních kořenů.
8. Hierarchie vlády Babylónského typu stojí na mocenském uspořádání, na jehož vrcholu je satan a jeho služebníci, které si vychovává.
9. Základní politické nástroje babylónského typu vlády jsou moc, lest, klam, intriky.
10. Jejím cílem je podmanění si země, všeho živého na ní, ale ne podle vzoru, který viděl Adam se svou ženou v zahradě v Edenu. Lidé na začátku dostali za úkol naplnit zemi a podmanit si všechno živé tím, že by postupně rozšiřovali edenskou zahradu a s ní i podmínky, které v ní panovaly. K tomu by se museli učit a získat poznání a pochopení řádu, který Bůh v zahradě vytvořil. Ten se lišil od okolní přírody mimo zahradu. Neřídil se zákonem silnějšího. Potravní řetězec tam byl založený na rostlinné stravě. Nikdo tam nebyl loven, protože zvířata se tam nerodila nemocná a slabá. Vláda babylónského typu naopak stojí na uplatňování zákona silnějšího, v němž slabší jedinec nebo národ se stává kořistí těch silnějších. Právo se nezakládá na Boží spravedlnosti, ale na moci těch nejsilnějších. Ti prosazují vlastní sobeckou spravedlnost.
11. Lidské světovlády touží po bohorovnosti a vyústí ve vzpurnost a vzpouru proti Bohu (Da 8:23,25; 7:8)

Dnes evropské vlády zakrývají svou pravou tvář vytvářením sociálních systémů pro sociálně slabé, nemocné a staré lidi. Po rozpadu konkurenčního systému zvaného socialistický nebo sovětský blok, přestal být sociální systém jedním z nejdůležitějších politických nástrojů. Proto lze dnes v jednotlivých zemích čím dál víc pozorovat snahu sociální systémy spíše omezovat a sílí hlasy poukazující na jejich finanční nákladnost. **Ukazuje se, že humánní důvody, pro rozvoj sociálních služeb nejsou hlavní motivací.** Začíná převažovat ekonomická stránka, což dokládá i snaha přibývajících množství vlád přenést větší část ekonomických nákladů na zaopatření ve stáří i nákladů na léčení, na vlastní lid. Obecně je čím dál více vidět, jak se z vládnutí vytrácí křesťanské (obecně humanitní hodnoty a rysy).

V proroctví o soše je mimo jiné uvedeno i to, že první, kdo bude skutečně vládnout nad celou zemí, bude až třetí bronzové království (Da 2:39). **První skutečnou světovou velmocí, nad kterou nezapadalo slunce, bylo Britské impérium. Proto víme, že doba Britského impéria je bronzovou částí sochy.** Dnes jsme v období království železného. Velký Babylón, až se vynoří z propasti, naplní se prorocký sen krále Nebúkadnesara a završí se jeho věk lidských vlád. A jako na začátku babylónský král odváděl poražené národy do jiných částí své říše, aby je vykořenil a učinil z nich monokulturní společnost i Velký Babylón, až se vynoří z propasti, bude potírat národní identitu a vytvoří nové světové náboženství, které v sobě bude mít prvky všech dosavadních náboženství. Velký Babylón bude chtít v závěru pohltit úplně všechno, a kdo se mu nepodřídí, toho se bude snažit rozdrtit a vyhladit. Dnešní ideologie multikulturalismu, která z jedinečnosti národních tradic, zvyků i víry, dělá bezobsažnou a vše relativizující směs, potlačuje jedinečnost a význam křesťanských hodnot. Vyvolání a podpora velké migrační vlny do Evropy lidí cizích naprosto odlišných kultur a

náboženského vyznání je vědomou snahou oslabit, co nejvíce křesťanské kořeny naší civilizace.

Proč Bůh JHVH umožnil člověku, aby si vládnul sám?

To je zásadní otázka. Ve snu a z jeho výkladu se Babylónský král dověděl, že království, která nastoupí, po něm budou stále horší. Je to mimo jiné i proto, že původně přírodní zákon přirozeného výběru, který je o tom, že silnější a zdravější jedinci vítězí nad těmi slabšími a nemocnými, se nehodí na lidskou společnost a vede k postupnému narůstání nespravedlnosti, svévole a násilí ze strany těch mocnějších a silnějších. Přírodní zákon, kterým je v divoké přírodě udržovaná zdravá rovnováha, není vhodný pro trvale zdravý vývoj ani lidí ani jiných inteligentních bytostí. Inteligentní bytosti se svobodnou vůlí potřebují ke svému zdravému vývoji vyšší princip, než je zákon silnějšího. Lásku. Ale kolik lidí to i po dlouhých tisíciletích chápe?

Proč tedy Bůh JHVH umožnil člověku, aby si vládnul sám, když dopředu oznámil, že to skončí pro lidské vlády špatně? Musíme připomenout, že osudy lidstva jsou neodlučitelně spojené se sporem v nebi, vyvolaným satanem. Jemu se podařilo mezi božími syny zpochybnit právo Boha Stvořitele a jeho jednorozeného syna vládnout všemu svému stvoření. Satan byl od začátku cherubem ochráncem, který měl sledovat lidský vývoj a hlídat jeho správný směr (Ez 28:14,15⁴). Měl lidstvo chránit a současně ho vést. Byl duchovním vládcem lidstva a mohl o něm rozhodovat (L 4:5,6⁵).

On se rozhodl, zřejmě v mezích své pravomoci, že nahradí Boží koncepci vývoje lidstva, vlastní vývojovou koncepcí. Více podrobností najdete na našich stránkách ve studii „*Popularizace prvních výsledků vědeckého zkoumání Bible*“ v kapitolách 13 a 14. O sporných otázkách a významu jejich řešení pro lidstvo, pojednává z různého úhlu pohledu, prakticky každá studie na našich stránkách.

Zde se o sporu v nebi zmiňujeme, kvůli snazšímu pochopení, proč Bůh dal lidem možnost a čas, aby si vládli sami k vlastní škodě. Před tím, než Bůh ohlásil věk lidských vlád, byla na zemi situace jiná. Boží synové mnohem výrazněji ovlivňovali vývoj lidstva. Snažili se mimo jiné urychlit vývoj člověka tak, že ho předčasně seznámili s vědomostmi, na které by člověk sám přišel, až mnohem později. Proto (jak už bylo řečeno) dnes objevujeme nálezy civilizací s mimořádnou úrovní znalostí, které se vynořují náhle a většinou i stejně náhle zanikají, nebo rychle upadají. Daniel zmiňuje, že všechny národy měly své nebeské ochránce a ti ovlivňovali jejich vývoj. Také Bůh JHVH uzavřel smlouvu s Abrahámovy potomky, které pojmenoval Izrael. S koncem existence samostatného Izraelského a později i Judského království mohlo začít období na Bohu nezávislé vlády člověka nad člověkem. **Ani Boží lid se nedal trvale vést Bohem JHVH. Boží lid zatoužil mít lidského krále, jako měli okolní národy. Bůh JHVH to předvídal a dopředu to v Mojžíšových knihách oznámil. Selhaly i pokusy ostatních Božích synů, kteří se pokusili ovlivňovat vývoj lidí podle vlastních plánů. Nezávisle na Bohu.**

⁴ „Ty jsi byl zastírající cherub ochránce a tak jsem tě ustanovil, byl jsi na svaté Boží hoře, procházel ses uprostřed ohnivých kamenů. Byl jsi bezúhonný na svých cestách ode dne, kdy jsi byl stvořen, dokud v tobě nebyla nalezena zvrácenost.“

⁵ „Dábel ho vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa a řekl mu: „Všechnu tuto pravomoc a jejich slávu dám tobě, protože mně je dána, a komukoli chci, tomu ji dám.“

Zákonitě muselo dojít na etapu, v níž si lidé budou vládnout sami. Aby se ukázalo, jestli si člověk může vládnout sám nezávisle na Bohu k trvalému prospěchu, bez ohrožení ostatního Božího stvoření. To je nejspíš hlavní důvod, proč jsme ještě ve věku lidských vlád. Není to proto, že by Bůh JHVH otálel. Apoštol Petr to vysvětluje ve svém druhém dopise 2:39; „*Pán neotálí s naplněním svého zaslíbení, jak si někteří myslí, nýbrž je k vám shovívavý, nechťěje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.*“

Nebúkadnesarova socha na začátku, obraz šelmy na konci věku babylónských vlád

Daniel ve třetí kapitole píše příběh, v němž král Nebúkadnesar nechal postavit velikou zlatou sochu a nařídil všem svým podřízeným služebníkům a poddaným, aby se té soše klaněli, když zazní určený hudební nástroj. O jakou sochu se jednalo? Je pravděpodobné, že socha a její uctívání souviselo se snem Babylónského krále. Bible neuvádí jméno sochy, ani jakého boha představovala. Je možné, že socha ve skutečnosti představovala vládu, autoritu a moc Babylónského krále neboli člověka nad celou zemí. Tím, že král nařídil, aby všichni bez výjimky sochu uctívali jako nějaké božstvo, povýšil sochu na úroveň jednoho Boha pro všechny. Sochu tak upřednostnil před bohy předků a povýšil jí i nad Boha JHVH. Lidé se už nemuseli povinně klanět jen bohům z nebes v chrámech, nebo na posvátných místech, ale soše, která reprezentovala lidského krále Nebúkadnesara. Na to Bůh reagoval ukázkou své moci, když před očima všech králových dvořanů zachránil své věrné služebníky z převelice rozpálené pece. To přimělo krále k veřejnému uznání vyšší autority Boha JHVH. Bylo to nutné, aby lidstvo hned na začátku věku lidských vlád nesklouzlo ke vzpouře proti Bohu.

Ve Zjevení 13:14,15 se píše o obrazu (podle ekumenického překladu (EP) je to socha), který dokonce promluví a vydá rozkaz: „*Je jí dáno, aby do sochy té šelmy vdechla život, takže ta socha mluvila a vydala rozkaz, že zemřou všichni, kdo před ní nepokleknou.*“ (EP) Řecké slovo *eíkon* = obraz, není sice socha, ale i obrazy a malby v minulosti představovaly uctívaného boha nebo zbožštělého člověka, stejně jako socha⁶. Někdo by mohl říct, že v naší době už víme, že jsou to jen předměty, které nemluví, není to skutečný Bůh, ale ve zjevení se píše, že socha (obraz) mluví jako živý: „*Říká obyvatelům země, aby učinili obraz šelmě, která měla ránu od meče a ožila. A bylo jí dáno, aby vložila ducha do obrazu té šelmy, takže obraz šelmy promluvil a způsobil, aby byli zabiti všichni, kteří se nepokloní obrazu šelmy.*“ Ve Zjevení není sice uvedeno, kde socha, či obraz je umístěn, ale o stejné situaci patrně píše Zachariáš v 5:6-11: „*Zeptal jsem se: Co je to? Odpověděl: To je vycházející éfa. A řekl: To je jejich oko po celé zemi. V tom se zdvihlo olověné víko a tam uvnitř éfy seděla nějaká žena. Řekl: To je ničemnost, a hodil ji dovnitř éfy a na otvor hodil olověné závaží. Pak jsem pozvedl oči a vtom jsem uviděl vycházet dvě ženy ... Zeptal jsem se anděla, který se mnou mluvil: Kam odnášejí tu éfu? Odpověděl mi: Aby jí postavily dům v šineárské zemi. Až bude připraven, spočine tam na podstavci.*“

Zlatá socha na začátku věku lidských vlád a oživlý obraz na jeho konci. V obou případech jsou socha či obraz symbolem vlády člověka nad člověkem. Je otázkou poměrně krátkého

⁶ Znamé jsou sochy egyptských faraonů nebo nařízené uctívání obrazů římských císařů nebo uctívání obrazů či soch svatých v křesťanských kostelích.

času, kdy se obraz nebo socha objeví na konci dnů a vydá rozkaz, který předpovídá Janovo Zjevení. Je velmi pravděpodobné, že mluvící socha, či obraz jsou onou pustošící ohavností na místě svatém z Daniele o níž se zmínil i Ježíš (Da 11:31⁷; Mt 24:15⁸) jako o znamení velkého soužení, které ještě nebylo a velmi blízkého konce tohoto věku. Nejde jen o symboliku, ale v závěru věku se to stane doslovně. Proč? Jako byla skutečná socha krále Nebúkadnesara, aby zviditelnila jeho moc nad světem, stejně bude postavena znesvěcující ohavnost na místě svatém, představující autoritu šelmy. Kdo pochopí, že je to ohavnost, bezzákonnost, svévole, vzpoura proti Bohu, jeho synu a jeho právu vládnout svému stvoření, nepokloní se obrazu té šelmy i za cenu ohrožení života. Bude k tomu zapotřebí hodně víry, statečnosti a výhodou jistě bude i moudrost, pochopení, že jde o jeden z posledních pokusů o likvidaci Božích a Beránkových služebníků.

Druhý sen babylonského krále je vzkaz všem vládcům a autoritám

Danielova kniha vypráví ještě o druhém snu krále Nebúkadnesara. V něm mu Bůh dal poznat, že je na *Nejvyšším*, kdo bude vládnout. Bůh krále varoval před pýchou, aby si nenamlouval, že všechno čeho dosáhl je jen králova zásluha. Aby poznal, kdo mu umožnil dosáhnout takové velké moci, nechal krále na sedm let žít ve vyhnanství přírody a pak, až král prozřel a poznal, kdo je nejvyšší, byla mu jeho moc vrácena (celý příběh je zde Da 4:1-34).

Zde jen závěr králova příběhu, který mu určil Bůh, aby zpokorněl: *„Avšak po uplynutí té doby jsem já, Nebúkadnesar, pozdvihl své oči k nebesům a mé poznání se mi navrátilo. Nejvyššímu jsem dobrořečil a věčně živého chválil a oslavoval, neboť jeho vláda je vláda věčná a jeho království trvá z pokolení na pokolení. Všichni obyvatelé země se počítají za nic, vždyť jak se mu zlíbí, nakládá s vojskem nebeským i s obyvateli země. Není, kdo by mu mohl dát přes ruku a říci mu: Cos to provedl?! V té době mi navrátil mé poznání, také čest mého kralování a můj majestát, dokonce mi vrátil i můj vzhled, a tu mne mí rádcové a velmoži vyhledali. Byl jsem znovu nastolen ve svém království a přidána mi byla neobyčejná velikost. Nyní já, Nebúkadnesar, uctívám a vyvyšuji a oslavuji Krále nebes, jehož všechny činy jsou pravda, jehož stezky právo a jenž je mocen pokořit ty, kdo si vedou pyšně.“*

Ve světle těchto veršů vidíme, že Bůh nechce lidstvo zničit, ale chce, aby si každý lidský vládce mohl včas uvědomit, že jeho moc nezávisí na jeho vlastní vůli, ale dává jí Nejvyšší Bůh, kterému se bude zodpovídat. Příběh je poučný i v tom, že lidští vládcové podléhají často pýše, i když se jim dostalo včasného varování, že Bůh JHVH, Bůh Danielův, Henochův, Abrahámův, Mojžíšův, Otec našeho pána Ježíše Krista a jeho apoštolů udělá, co uzná za správné. Každý vládce a autorita, kdo si přečte příběh babylonského krále Nebúkadnesara, nechť jej bere i jako varování pro sebe. **Proto je v bibli příběh o snu, vyhnaní i návratu krále Nebúkadnesara na trůn, zapsán. Je o pýše o pokoření i zmoudření jednoho z největších vládců starověku. Příběh, jehož odkaz platí dodnes. Aby ani v dnešní době neměl žádný**

⁷ „z něho povstanou síly a znesvěťí svatyni -- pevnost. Odstraní také soustavou bohoslužbu a dají tam tu pustošící ohavnost.“

⁸ „Když pak uvidíte ,ohavnost zpusošení', o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí na svatém místě -- kdo čte, ať rozumí --“

král a vládce výmluvu, že nemohl vědět, o co v tomto věku lidských vlád jde. Především, vládci křesťanských zemí i Izraele by měli tomuto příběhu rozumět a jednat podle toho.

Pro křesťany platí slova ap. Pavla: *„Každá duše ať se podřizuje nadřízeným autoritám, neboť není autority, leč od Boha. Ty, které jsou, jsou zřízeny od Boha, takže ten, kdo se staví proti autoritě, odporuje Božímu nařízení. Ti, kdo mu odporují, přivolávají na sebe soud. Vládcové nejsou postrachem dobrému jednání, nýbrž zlému. Chceš, aby ses nemusel bát autority? Čiň dobré, a budeš mít od ní chválu. Vždyť je Božím služebníkem pro tvé dobro. Jednáš-li však zle, boj se, neboť ne nadarmo nosí meč. Je Božím služebníkem, vykonavatelem hněvu nad tím, kdo činí zlo. Proto je nutno podřizovat se, a to nejen kvůli tomu hněvu, nýbrž i kvůli svědomí. Proto také platíte daň, neboť vládcové jsou Božími služebníky a právě tomu se vytrvale věnují. Dejte každému, co jste povinni: komu daň, tomu daň, komu clo, tomu clo, komu bázeň, tomu bázeň, komu čest, tomu čest.“* (Ří 13:1-7)

A také: *„Připomínej jim, ať se podřizují vládcům a vrchnostem, ať je poslouchají a jsou připraveni ke každému dobrému skutku.“* (Tt 3:1)

Křesťanské poselství naděje a záchrany je duchovním světlem a pramenem života

Ježíš Kristus dal svůj vlastní život jako výkupné za naše životy. Spravedlivý za nespravedlivé. Ježíš k tomu řekl: *„Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby byl svět skrze něj zachráněn. Kdo v něho věří, není souzen, kdo však nevěří, již je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jediného Syna Božího.“* (J 3:16-18)

Ano Bůh ve skutečnosti miluje svět tak, že udělal a ještě udělá všechno pro jeho záchranu. Nejsme mu lhostejní, ale přeje si, aby každý mohl být zachráněn. Nejsme v žádném případě bez naděje, ale vládci této tmy dělají všechno proto, aby lidé o této naději nevěděli nebo jí nebrali vážně. Snaží se nalákat lidi klamavými řečmi a nadějemi, aby nepoznali pravé světlo. Zlí lidé využívají moci, kterou dostali od Boha ke škodě ostatních lidí, ale musí to být, aby se lidé nakonec přesvědčili, že bez Boží vlády nemají budoucnost, že Bůh má právo vládnout svému stvoření, a že jeho vláda ve skutečnosti dává každému naději na smysluplný věčný život bez válek, nemocí, hladu.

Dnešní svět, jak už jsme si ukázali, stojí na uplatňování moci lidí. Přestože evangelia svědčí o tom, že Ježíš Kristus od Boha dostal vládu nad světem, věk lidských vlád ještě pokračuje podle pravidel, která si lidé osvojili pod satanovým vedením. Už víme, že když zkoušel satan Ježíše na poušti, ukázal mu mimo jiné, všechna království světa a nabídl je Ježíšovi, protože patřila jemu (L 4:5,6⁹). Boží spravedlnost se projevuje i tím, že nechá vládnout své odpůrce až do doby, kdy je prokázáno, že nedokážou vládnout ani spravedlivě, ani moudře, ani s láskou a vedou nakonec sami sebe do záhuby.

Proto Boží království, které na zem přinesl Ježíš ve své osobě a ustanovil ho prostřednictvím své krve, neuplatňuje veškerou moc, kterou Bůh i Ježíš disponují. Ta je zatím ponechaná lidským vládám. **Lidské vlády musí dojít až do konce svého vývoje, aby odhalily**

⁹ „*Ďábel ho vyvedl vzhůru, v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa a řekl mu: „Všechnu tuto pravomoc a jejich slávu dám tobě, protože mně je dána, a komukoli chci, tomu ji dám.“*

svou pravou tvář, která je strašlivá, stejně jako výraz sochy z Nebúkadnesarova snu. Kristus panuje skrze své následovníky uprostřed svých nepřátel (Žalm 110:1; Mk 12:36¹⁰). Ne mocí ani silou, nýbrž Božím Duchem (Za 4:6¹¹; J 4:23,24¹²). Až do doby než bude satan usvědčen jako nespravedlivý, vrah a lhář a bude odsouzen v prvních nebesích a svržen na zem. To se stane po zabití dvou Božích svědků, které satan neumlčí pravdou, ale svévolnou, nespravedlivou vraždou. Pak se náš Pán Ježíš ujme vlády nad světem i s mocí a silou (Zj 11:15-17¹³).

Království světa se stane královstvím Božím a našeho Pána Ježíše Krista až v čase šesté polnice. Ježíš dnes vládne skrze nás (2K 5:20¹⁴). Jací jsme my, taková je jeho moc a autorita mezi lidskými vládami. Křesťanské církve jsou v takovém postavení mezi lidmi, jaké si vytvořily. S pomocí Božího Ducha, šířením dobré zprávy o Božím království, šířením naděje na odpuštění hříchů, naděje na záchranu, činěním učedníků Ježíše Krista mezi národy. K tomu dostaly církve pravomoc neboť je to jejich poslání. Postupem času intrikami vmanipuloval satan ke spolupráci s jeho zkaženým světem původně křesťanské vládců a částečně i některé duchovní. Svedl je k chybám a nespravedlivému jednání. Podařilo se mu dostat mezi nás své služebníky, dokonce syny, jak to předpověděl Ježíš v podobenství o plevelu a pšenici. Proto dnes nemají křesťanští vládcové ani církve mezi národy dobrou pověst ani patřičnou autoritu.

Naše moc je v uplatňování rad Božího Ducha, které máme hlavně v Bibli. Svět je pod vládou tmy. O to více musíme dnes šířit světlo evangelia, Božího slova dobrými skutky i slovem, abychom přispěli k šíření Božího Ducha mezi lidmi k záchraně všech lidí, kteří jsou ještě ochotní naslouchat a činit pokání.

Dnes je velkým problémem korupce a daňové úniky. V této oblasti bychom měli ctít Ježíšovo vysvětlení, které dal farizeům, když se ho ptali, zda mají odevzdávat daň císaři? „Proč mne zkoušíte, pokrytci? Ukažte mi peníz daně.“ Přinesli mu denár. Řekl jim: „Čí je ten obraz a nápis?“ Odpověděli mu: „Císařův.“ Tu jim řekl: „Co je tedy císařovo, odevzdejte císaři, a co je Boží, Bohu.“ Když to uslyšeli, užasli, nechali ho a odešli.“ (Mt 22:18-22)

Zásada popsaná Ježíšem platí i v ostatních věcech. Bible dopředu říká, že ke konci tohoto věku bude mnoho vládců špatných. I proto se mnozí lidé bouří. Ale Bůh i Kristus nám říká, že soud patří jim. Proto bychom neměli brát spravedlnost do vlastních rukou, ale měli bychom vést čistý a tichý způsob života v pokoře. Mnohým se to nelíbí, protože vládcové zneužívají prakticky každé dobré křesťanské hodnoty, až to vypadá, že se Bohu a Ježíši Kristu vysmívají.

¹⁰ „Sám David řekl v Duchu Svatém: „Řekl Pán mému Pánu: Sed' po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.“ (Mk 12:36)

¹¹ „Anděl, který se mnou mluvil, mi řekl: Nevíš, co mají znamenat? Odpověděl jsem: Nevím, můj pane. Promluvil a řekl mi: Toto je Hospodinovo slovo k Zerubábelovi: Ne silou ani mocí, ale mým Duchem, praví Hospodin zástupů.“

¹² „Ale přichází hodina, a již je zde, kdy praví ctitelé se budou klanět Otci v duchu a pravdě; vždyť sám Otec hledá takové ctitele. Bůh je duch, a ti, kteří se mu klanějí, musí se mu klanět v duchu a pravdě.“

¹³ „Zatroubil sedmý anděl. A v nebi se ozvaly mocné hlasy, které říkaly: „Království světa se stalo královstvím našeho Pána a jeho Krista, a bude kralovat na věky věků.“ Čtyřiaadvacet starších, sedících na svých trůnech před Bohem, padlo na tváře a poklonilo se Bohu se slovy: „Děkujeme tobě, Pane Bože, Všemohoucí, který jsi a kterým byl, že ses chopil své veliké moci a ujal ses kralování.“

¹⁴ „Jsme tedy Kristovi vyslanci a Bůh jako by vás skrze nás vyzýval Na místě Kristově prosíme: Smiřte se s Bohem.“

I proto ještě možná mnoho křesťanů odpadne od víry, neboť dojdou ke stejnému závěru jako ti, o nichž píše prorocky Malachiáš 3:13-15: „*Protivili jste se mi svými slovy, praví Hospodin. Ptáte se: Co jsme mluvili proti tobě? Říkáte: Sloužit Bohu je k ničemu! Jaký zisk z toho máme, že zachováváme jeho řád, když chodíme před Hospodinem zástupů ve smutku? Nuže, nazýváme domýšlivce šťastnými -- nejenže se dobře daří těm, kdo páchali ničemnost, ale provokovali Boha, a unikli.*“

Ti, kdo se nenechají svést ke stejnému závěru, Bůh vidí a má pro ně lepší budoucnost: „*Tedy ti, kdo se bojí Hospodina, mluvili jeden s druhým a Hospodin dával pozor a slyšel. Pamětní kniha byla před ním sepsána pro ty, kdo se bojí Hospodina a kdo si váží jeho jména. Budou mým vlastnictvím -- praví Hospodin zástupů -- v den, který učiním. Budu mít s nimi soucit, jako má člověk soucit se svým synem, který mu slouží. Znovu budete vidět rozdíl mezi spravedlivým a ničemou, mezi tím, kdo Bohu slouží, a tím, kdo mu neslouží. Neboť hle, přichází den planoucí jako pec a všichni domýšlivci i všichni, kdo páchají ničemnost, se stanou strništěm. Ten přicházející den je spálí, praví Hospodin zástupů, nezanechá z nich kořen ani větev. Avšak vám, kdo se bojíte mého jména, vzejde slunce spravedlnosti a na jeho paprscích bude uzdravení. Vyjdete a budete poskakovat jako vykrmené tele.*“ (Mal 3:16-20)

Všechno, co se dnes děje bylo předpovězeno v Bibli už před mnoha staletími. Bible nám svítí na cestu jako lampa a vysvětluje nám příčiny a pozadí současných událostí. Stačí, když budeme hledat Boží spravedlnost. Tato biblická studie vysvětluje a dokládá biblickými argumenty, že žijeme na konci věku vlády člověka nad člověkem. Žijeme v posledním, čtvrtém období, i když ještě nenastala jeho poslední část. Tou bude Světový řád babylónského typu. Písmo nás na to připravuje.

Z této studie vyplývá mimo jiné, že se dosud všechno točí okolo moci. Mocí je, dalo by se říci, opojen celý svět řídicí se babylónskými principy vládnutí. Přestože už král Šalomoun poznal o jak iluzorní moc jde: „*Není člověka panujícího nad větrem tak, že by zadržel vítr, nikdo nemá pravomoc nade dnem smrti, nemůže se vyhnout boji. A ničemnost nepomůže těm, kdo ji páchají. Tohle všechno jsem viděl, když jsem obrátil svou pozornost k veškerému dílu, které se konalo pod sluncem: Čas, kdy člověk panoval nad člověkem k jeho škodě.*“

Vezměme si poučení ze slov moudrého krále. My, křesťané jsme si zvykli žít z naděje na Boží milost. Ale Bible a náš nebeský Otec nás vede i ke hledání Boží spravedlnosti a ke hledání pravdy.